Cum să depăşim obstacolele pentru a aduce rod!?

Sunt 4 obstacole de depăşit:

1.Lupta cu teama: *Ce vor crede oamenii*?

2.Întrebări privitoare la conduita creştină: *Dacă mi se cere să fac lucruri pe care le consider greşite*?

3.Cum să găsesc timp într-o aşa societate: *Nu mai am timp pentru o altă activitate*!

4.Propriile noastre insuficienţe: *Pur şi simplu nu sunt pregătit pentru aşa ceva*!

Acestea 4 sunt puse în 4 subpuncte :

1.De la teamă la libertate.

2.Din izolare la libertate.

3.Dar cum să-mi împart timpul?

4.Propriile noastre insuficienţe.

1.De la Teamă la Libertate

-Nu mă simt bine între necredincioşi, Nu am suficiente cunoştinţe pentru a face aşa ceva, nu sunt calificat ptr.aşa ceva;

-Eu nu reuşesc să mă adun pe mine; cine sunt eu să-i ajut pe alţii, când eu însumi am nevoie de cineva să mă ajute să-mi pun viaţa în ordine?

Teama !

Teama şi derivatele ei – neliniştea – stresul şi îngrijorarea au un efect neplăcut asupra vieţii noastre.

Există temeri bune şi temeri rele, iar legătura dintre ele este uneori aproape imperceptibilă.

Teama este o piesă importantă din arsenalul diavolului: ştie că dacă ne temem suntem paralizaţi.

Evrei 2:4 Ştiai că Domnul Isus a murit ca noi să fim eliberaţi de aceste temeri?

Exemple: Numeri 13:27-30;(prima încercare) Deuter.1:30. (a 2-a)

- Teama este contagioasă, iar viaţa aceluia care este contaminat de ea, devine o pustietate.

O teamă des întâlnită – teama de a fi respins!

Nu ne place să vorbim despre religie. În zilele noastre e bine să fim toleranţi faţă de credinţele celor din jur. Astfel religia a devenit un subiect evitat, chiar interzis.

Ioan 9:1-23 Vindecarea orbului din naştere şi părinţii lui!

Vindecat fiind, era de nerecunoscut: v.8,9. Părinţii fiind întrebaţi ce şi cum, în loc să se bucure de o aşa minune, se tem şi priviţi ce răspund. De ce?v.22. Părinţii se tem că îşi vor pierde locul în societate.

Astăzi oamenii sunt învăţaţi să fie indulgenţi în reacţiile lor de zi cu zi, cu toate acestea sunt paralizaţi când vine vorba să transmită acest mesaj esenţial. Adesea batjocura are menirea de a ne face să ne temem că ne pierdem locul între tineri, copii, la lucru. Psihologia maselor !

Teama ne face iraţionali !

Teama este bună sau rea?

Ce ar face Dumnezeu prin viaţa mea dacă aş fi complet lipsit de teamă?

Fără teamă: e bine aşa? Cunoaştem oameni cărora nu le e teamă deloc, deşi mi-aş dori să le fie puţin teamă. Sunt atât de îndrăzneţi şi combativi în dovezile lor încât nu mai aud strigătele limbajului trupului celuilalt prin care strigă:''lasă-mă, dă-mi drumul..''. Când scapă din strânsoare, rămân grav răniţi.

E nevoie de puţină teamă. Ea ne-a ferit de-a lungul vieţii de multe pericole.

În relaţiile noastre trebuie să acţionăm într-o manieră care să pună în valoare *relaţionarea* la cealalată persoană. Relaţionarea se traduce:''*vreau să aud ce ai de spus. Ascult''.* O persoană care nu ţine cont de semnalele celuilalt este insistent.

Luca 14:23''*sileşte-i să intre*''. Aici e vorba de cei ce nu erau ''vrednici să intre''. Ei nu se considerau vrednici, de aceea erau siliţi. Ceilalţi însă, nu au fost siliţi. Dumnezeu nu bagă pe nimeni cu sila în cer. Dacă vrea, oameni temători de Dumnezeu, etc...

O îndrăzneală care întăreşte relaţiile!

Îndrăzneala totuşi, este indispensabilă. Ucenicii Domnului au fost învăţaţi să fie îndrăzneţi. Fa.4:13; Efes.6:19.

Îndrăzneală şi Relaţii armonioase !

Cele două trebuie să meargă mână-n mână. Nu le excludeţi pe nici una. Dacă distrugem relaţiile dintre vecini, ce facem,ne mutăm? Dacă distrugem relaţiile de la locul de muncă, ne schimbăm serviciul? Nu distruge relaţiile !

Trebuie să fim îndrăzneţi în aspecte ale vieţii care întăresc relaţiile.

Col.4:5,6’’folosiţi-vă de înţelepciunea pe care o aveţi în umblarea şi lucrarea voastră pentru cei de afară. Nu rataţi nici o portiţă. Profitaţi de orice oportunitate. Vorbirea voastră să fie plină de har. Scopul vostru în conversaţii să fie acela de a scoate la suprafaţă ce este bun în oameni, nu să-i criticaţi sau să-i combateţi.’’(o trad.engleză).

De la teamă la credinţă !

Nu putem scăpa de teamă. Dacă am aştepta să fim neînfricaţi ca să răspundem chemării lui Dumnezeu, probabil că am aştepta la nesfârşit. Scopul nu este acela de a fi complet lipsiţi de teamă, ci de a nu lăsa teama să ne paralizeze. Nu este greşit să ne temem, şi nu este păcat.

1 Cor.2:1,3-5

Cum învingem teama:

A.Recunoaşte-ţi temerile.Rugăciunea ne dă putere atunci când ne temem. Fa.4:24,29. Deci depăşim temerile prin rugăciune. Frica este curajul care şi-a făcut rugăciunile.

B.Roagă-L pe Dumnezeu să îţi dea cuvintele de care vei avea nevoie. Pavel se ruga ca Dumnezeu să-i dea cuvintele potrivite la timpul potrivit.El ne dă ceea ce avem nevoie chiar în ceasul acela.Matei 10:19; 1 Petru 3:15. Dacă plec de la o întâlnire cu nedumeriri, atunci ma duc, ma rog, cercetez şi Domnul mă va echipa, şi cu o nouă ocazie, voi fi pregătit.

C.Consideră teama ca pe o oportunitate. Teama ne apropie de Dumnezeu. Temerile şi slăbiciunile pot fi folositoare. 2Cor.12:9. Pavel era conştient de slăbiciunile sale, şi de aceea, dependent de Dumnezeu. 2 Cor.12.10. Temerile noastre ne fac sensibili faţă de Duhul Său. Astfel ne maturizăm, lucrând cu El, depinzând prin teamă de El. Fiecare are de ales între a profita de pe urma temerilor sale, sau a le lăsa să fie o piedică.

O cale spre maturizare – niciodată nu vom scăpa de temeri, întotdeauna va mirosi a teamă în apropierea şcolii credinţei. Filipeni 1:20

2.Din izolare la libertate !

2 Cor. 6:14-17. Cele două tabere nu sunt în largul lor, unii cu alţii.Este clar că dacă dorim să interacţionăm cu cei de afară, trebuie să ne ducem noi la ei.

1 Cor 9:20-23 Evanghelistul trebuie să se acomodeze celor pe care caută să-i câştige. Trebuie să învăţăm să ne apropiem de oamenii necredincioşi.

Problema legalismului: vorbind cu cei ce fac misiune în afara ţării, am constatat cât de mult lasă ei din cele ce au pomenit, şi câte sacrificii fac pentru a se apropia de lumea nemântuită. Noi, m-am gandit eu, am face asta afară, dar la noi în sat, stradă, oraş?

Noul Testament acordă mult spaţiu legalismului: Evanghelii, Fapte, Epistole.

Evanghelii: ''datina bătrânilor''.Isus o respinge deoarece era un set de legi omeneşti, folosite ca instrument special de măsurarea binelui şi al răului. Ele înlocuiau standardele Lui Dumnezeu.

Matei 23:13,14''nici voi nu intraţi, şi nici pe cei ce vor să intre, nu-i lăsaţi''. Pentru farisei, regulile lor erau puse alături de Cuvântul Lui.

Legalismul este un obstacol al credinţei, deoarece se opune harului, cel care este sufletul Evangheliei.

Regulile impuse de legalism devin o scară falsă către salvare!

2.Din izolare la libertate !

Fapte: pe urmele lui Pavel mergeau unii, care considerau că trebuie să ajusteze învăţăturile noilor convertiţi.

Gal.1:9’’o altă Evanghelie să fie anatema’’. De aici rezultă un mare conflict. Fa.15 răspunde la o întrebare:’’care este conduita cerută credincioşilor dintre neamuri? Ce să se facă cu cei care nu cred ca noi?’’ Ce s-ar fi întâmplat dacă nu era luată o hotărâre bună?Noi aven 2 îndrumători: Duhul şi Cuvântul scris. Trebuie să existe o armonie între cei doi, ptr.că unii pun accent pe Duhul, iar alţii doar pe Cuvânt. Astfel libertinismul neglijează Scriptura, iar Legalismul creează reguli.

Legalismul o piedică în calea răspândirii Evangheliei.

Epistole: Rom.14;1 Cor.8,9,10;2 Cor.6;Coloseni 2, Evrei 5. Legalismul este considerat un obstacol în procesul de maturizare spirituală.

Gal.3:3, Col.2:20-23. S-ar putea ca o astfel de persoană să păzească toate regulile, dar în interiorul ei să fie război. Respectarea regulilor legaliste este doar o camuflare care ascunde adevărata condiţie a inimii.

3 modele de **<u>Conduită</u>**: *corect*, greşit şi îndoielnic. Problema conduitei!

Greşit: Gal.5:19-21//*Corect*: Gal 5:22,23!

Dar, vei întreba, nu este acesta tot un set de reguli pe care trebuie să le respect?Doar înlocuim cele 613 porunci,sau 10, cu astea, care e diferenţa? Scoatem Sabatul, pentru că e singurul care nu se regăseşte în înv.NT.??? Şi ai avea dreptate!

Dar Pavel nu le dă o listă de reguli, ci ap.Pavel descrie lucrarea Duhului Sfânt în noi. E rodul Duhului, nu al efortului meu personal. Este o mare diferenţă între a ne subordona Duhului sau unor reguli omeneşti. Transformarea care începe înlăuntrul nostru îi atrage pe cei din jurul nostru.

Dacă însă tot ce fac este să impun un set de reguli, oamenii vor căuta să scape de mine şi de regulile mele. Oamenilor nu le plac regulile.

Dar, ce putem spune la ‘’*păreri îndoielnice*’’? Lista părerilor de felul acesta, se modifică tot mereu. De-a lungul secolelor hainele, bijuterii, ceasuri, case, şcolile învăţate,etc...toate au fost de ordinul părerilor îndoielnice. Cei de astăzi găsesc foarte amuzante părerile celor de atunci, dar ptr.cei de atunci era tabu!

Oamenii îşi apără lista cu atâta zel de parcă şi-ar apăra propria credinţă.

Biblia spune să am în vedere, nu doar propria conştiinţă, ci şi pe a altuia. 1 Cor.10:32. dar nu ne-am blocat cumva? Îi mulţumesc pe unii, şi îi nemulţumesc pe alţii?! Dacă fac ce zic ei, pentru conştiinţa lor, nu mai am legături cu cei nemântuiţi! Dacă nu fac, nu mai am părtăşie cu fraţii.

Cum le clarificăm:

A). 2 legi ne ajută aici, altfel de legi:

Legea dragostei, şi Legea autocontrolului!. Cum îi pot arăta dragostea mea acestei persoane?

Au venit la o familie la uşă 3 bătrâni*: Bunăstare*, *Succes* şi *Iubire*. Vrem să rămânem la tine,dar nu se poate decât unul, zic ei. Tata,zice soţiei:’’hai s-l invităm pe Bunăstare ca să fim şi noi mai înstăriţi. Dar soţia îi răspunde:’’mai bine pe Succes, că de aia avem nevoie’’. Copilul de după sobă le răspunde:’’eu aş avea nevoie mai mult de Iubire,invitaţi-l pe el să rămână’’. Soţul chemă deci pe Iubire, dar observă că după el veneau şi ceillaţi doi. Cum aşa, zise omul? Păi dacă în casă e Iubire, atunci este şi Bunăstare şi Succes’’.

Evanghelizare prin relaţii !

Autocontrolul: 1 Cor.6:12. Dacă aş trăi în vechiul anturaj aş fi expus tentaţiilor, şi nu aş rezista. Gal.5:1. ‘’De aceea mă port aspru cu trupul meu..’’1 Cor.9:27

Deci,eu sunt separat, dar nu izolat de ei.

Am văzut *Legalismul*, *Conduita creştină*, dar nu am ieşit încă din tunel. Nu vrem să rănim pe nimeni cu deciziile noastre, indiferent cât de bune ar fi. Ce facem atunci când realizăm că nu putem mulţumi pe toată lumea? Cu toţii trebuie să apelăm la Scriptură, şi acolo ne vom întâlni. Nu putem să facem ce credem noi,ci, ceea ce ne învaţă Cuvântul.

B) 4 tipuri de oameni: credincioşii maturi, necredincioşii, noii convertiţi şi credincioşii slabi.

Credincioşii maturi ştiu că (Rom.14:14,17) nimic nu este necurat Ei nu se simt ofensaţi de aceste probleme de conştiinţă. Ei sunt cei tari.

Necredincioşii au prioritate.1 Cor.9:22''m-am făcut tuturor totul, ca, oricum să mântuiesc..''.Greşeala ar fi să ne preocupe doar acest segment,deşi ar fi mult mai simplu de lucrat, să nu ne pese decât de cei din lume. Ei sunt cei nemântuiţi.

Noii convertiţi: întorşi din împ.întunericului, frânţi de păcat, au rătăcit în întuneric, relaţii şi vise frânte. Se luptă cu dependenţele şi viciile. Rom.15:1. Noi, cei tari, nu trăim pentru noi, ci pentru ei. Ei sunt pruncii în Hristos.

Credincioşii slabi cronic: sunt diferiţi de credincioşii recent convertiţi. Evrei 5:12. Ei nu au temelia sănătoasă, ei sunt legaliştii. Atunci când nu există un fundament al credinţei, singurul lucru care îi mai rămâne de făcut omului religios este să inventeze şi să urmeze reguli proprii. Acestea devin versiunea lui de maturizare spirituală. Ei intimidează pe ceilalţi, îi ameninţă că sunt un prilej de poticnire pentru ei. Ei, deşi sunt în biserici de mult timp, nu cresc, ba îşi formează un stil de viaţă legalist, pe care nu vor să-l abandoneze.

Concluzia: dacă mă comport cum vrea grupul,voi fi acceptat. Fiecare grup are caracteristicile lui. Astfel de coduri crează ziduri între noi şi ei.
Nu rămâneţi blocaţi în spatele zidurilor.
Dar cum rămâne cu:''despărţiţi-vă de ei..''?
Dacă inima mea este controlată de Duhul şi Cuvântul Lui îmi umple inima şi mintea, pot să merg oriunde şi să fiu cu oricine, eu tot ''despărţit''voi rămânea! Credinciosul matur realizează că trebuie să vegheze mai întâi la relaţia lui cu Domnul, şi mai apoi la relaţia lui cu ceilalţi.

CE S-A ÎNTÂMPLAT CU TIMPUL NOSTRU?

Timp de 500 de ani societatea occidentală a suferit o serie de modificări. Relaţia cu Dumnezeu domina societatea veche. Adevărurile era stabilite pe baza Scripturii. Au fost şi vremuri rele, dar în general, oamenii erau temători de Dumnezeu.

Anii 1490-1520 a.Cr.! (30 de ani), aduc schimbare:

RENAŞTEREA:

Copernic (1473-1543),a introdus o nouă cosmologie mitul creaţiei, teoria Bing Bang;

Michelangelo (1475-1564), a proclamat prin arta sa, Omul;

Cristofor Columb (1483-1564), a descoperit lumea nouă;

Martin Luther (1483-1564), contribuie la fărâmiţarea puterii romano-catolice.

Mai multe invenţii tehnice, precum compasul magnetic şi tiparul, au propulsat societatea în era modernă.

CE S-A ÎNTÂMPLAT CU TIMPUL NOSTRU?

ILUMINISMUL: era Raţiunii (sec.17), credinţa în puterea raţiunii umane.

Isaac Newton (1642-1727), pământul şi planetele sunt controlate de gravitaţie, şi explicarea metodei ştiinţifice a lui Francis Bacon (1561-1626),cunoaşterea şi dominarea naturii de către om.

Societatea trece de la o gândire religioasă la una umanistă. Ne-am încrezut în noi înşine.

Iluminismul dă naştere nu numai unei revoluţii ştiinţifice ci şi unei filozofii: Charles Darwin (1809-1892), în 1859 publică ''Teoria speciilor'', care spune că omul nu este altceva decât un animal evoluat.

Progresul înseamnă să ştii mai mult, să faci mai mult, şi să ai mai mult. Inevitabil ajungem la ideea că valoarea noastră constă în averea noastră. Am devenit captivi. Isaia 44.20

''Libertatea înseamnă să faci ce îţi doreşti''.''Dacă această relaţie nu este bună pentru mine, îi pun capăt''!!!

Ce mai trebuie să se întâmple până să recunoaştem că ceva este fundamental greşit cu stilul nostru de viaţă?

Dacă vrem să nu ni se scurgă viaţa printre degete, trebuie să luăm decizii. Cine sau ce este important pentru mine? Cine sau ce îmi consumă timpul şi îmi atrage atenţia?